

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. P. B.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Ing. Petrem Rosenkranzem, daňovým poradcem, sídlem ul. 5. května 213, Bílina, proti **žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6.5.2013, č.j. 12057/13/5000-14501-708892,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6.5.2013, č.j. 12057/13/5000-14501-708892, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30.10.2009, č.j. 220133/09/214040506724, sp. zn. 3/PHPR/2009-8, kterým byla žalobci uložena pokuta za porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 3 a § 4 zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti (dále je „ZOPH“) v souhrnné výši 171 400,- Kč a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000,- Kč. Uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobou napadeným rozhodnutím změněno tak, že celková výše pokuty byla snížena na 85 700,- Kč a bylo změněno číslo účtu na které měla být pokuta poukázána.

Žalobce poukázal na to, že žalobou napadené rozhodnutí neobsahuje žádné datum vyhotovení či podpisu rozhodnutí, ačkoliv správní řád datum vyhotovení rozhodnutí uvádí

jako jednu z podstatných náležitostí rozhodnutí vydávaných podle správního řádu, a to konkrétně v ust. § 69 odst. 1 správního řádu. Absence této náležitosti rozhodnutí pak sice pravděpodobně nepůsobí jeho nicotnost, nicméně může zakládat a také zakládá jeho nezákonnost. Stanoví-li zákon správním orgánům alespoň minimální formální náležitosti, které musí jejich písemné správní akty obsahovat, není správní orgán oprávněn tyto minimální formální náležitosti nedodržovat a pokud tak učiní, nemůže již být takový správní akt vydaný v souladu se zákonem. Dále žalobce uvedl, že jako základní důkazní prostředek prokazující, že předmětné platby byly provedeny v rozporu s ustanovením ZOPH, pak žalovaný označil účetní záznamy a účetnictví odvolatele (žalobce). Na účetnictví žalobce se pak žalovaný v textu odůvodnění rozhodnutí odkazuje opakovaně. Ani správní orgán I. stupně ani žalovaný však žalobce v průběhu správního řízení nevyzvali k předložení účetnictví a žalobce jim toto neposkytl, a to ani jako celek, ani ve formě jednotlivých účetních záznamů. Žalovaný tak označuje jako základní důkazní prostředek něco, co při svém správním rozhodování neměl k dispozici. Ze žalobou napadeného rozhodnutí pak není seznatelné, co vedlo žalovaného ke snížení pokuty na celkovou částku 85.700,- Kč a není ani zřejmé, co vedlo správní orgán I. stupně ke stanovení pokuty ve výši 171.400,- Kč. Rozhodnutí tak neobsahuje algoritmus výpočtu výše pokuty. Žalobci není konkrétní správní úvaha ohledně výše pokuty známa, a pokud tato absentuje i ve správním spise, působí tato skutečnost nepřezkoumatelnost rozhodnutí samotného.

Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Jak vyplývá ze spisového materiálu, žalobou napadené rozhodnutí obsahuje všechny zákonné náležitosti podle § 69 odst. 1 správního řádu. Na straně číslo 6 v dolní části je otisk úředního razítka, vedle kterého je uvedeno jméno, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby. Tato úřední osoba je zde vlastnoručně podepsána. Hned za touto částí rozhodnutí je na straně číslo 7 rozdělovník, komu se tato písemnost bude doručovat. Pod rozdělovníkem je vyznačen den, kdy došlo k vypravení (vydání) rozhodnutí. V tomto případě bylo rozhodnutí vydáno dne 6.5.2013, nabylo právní moci dne 15.5.2013 a celé rozhodnutí bylo opatřeno elektronickým podpisem s datem 6.5.2013. Dále jsou založeny originály doručenek, ze kterých vyplývá, že toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15.5.2013. Jednotlivé účetní záznamy použité jako důkazní prostředky byly získány při provádění daňové kontroly oddělením specializované kontroly u obchodní společnosti Betonstav Teplice a.s., se kterou bylo také zahájeno správní řízení a které také byly následně uděleny pokuty dle ZOPH. Z těchto účetních záznamů správní orgán vycházel i ve správním řízení se žalobcem, neboť správního deliktu se dopouští nejen ten, kdo nadlimitní platbu provádí, ale i ten, kdo tuto platbu přijímá. Vzhledem k tomu, že na účetních dokladech figuruje žalobce jako druhá strana, je tedy účastníkem tohoto peněžního vztahu, a proto jsou tyto doklady také účetním záznamem žalobce, a spadají do jeho účetnictví. Žalobce v průběhu celého předcházejícího řízení nikdy nezpochybil pravost dokladů a nikdy nenamítal, že by účetní doklady, které měl správní orgán k dispozici, byly v rozporu s účetními doklady žalobce. Ze žalobou napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, že žalovaný dostatečně odůvodnil stanovenou výši pokuty.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud po zvážení skutkových a právních okolností případu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 69 odst. 1 správního řádu v písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení "rozhodnutí" nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou "Za správnost vyhotovení:" s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.

Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí obsahuje i stranu č. 7, která nebyla součástí žalobcem předloženého opisu napadeného rozhodnutí dle § 71 odst. 2 s.ř.s. Na uvedené straně č. 7 je za tzv. rozdělovníkem uvedeno „Vypraveno dne (vydáno): 6.5.2013“. Z téhož dne je na straně č. 7 žalobou napadeného rozhodnutí i informace o platném elektronickém podpisu úřední osoby, JUDr. N. V. Soud má za to, že datum vyhotovení je na žalobou napadeném rozhodnutí uvedeno.

Soud však v této souvislosti připomíná i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.6.2011, č.j. 7 As 23/2011 – 82, www.nssoud.cz, ze kterého vyplývá, že absence data vyhotovení rozhodnutí podle § 69 odst. 1 správního řádu je nepochybně vadou písemného vyhotovení rozhodnutí, které by se měly správní orgány vyvarovat. Zpravidla však nepůjde o vadu způsobující nicotnost daného rozhodnutí a většinou ani o takovou nezákonnost, pro kterou by bylo nezbytné je zrušit.

Tak by tomu bylo v případě důvodnosti námitky žalobce, neboť nijak by nedošlo tímto pominutím k závažnému porušení práv žalobce a tento to ostatně ani netvrdí. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že žalobní námitka týkající se absence data vyhotovení na žalobou napadeném rozhodnutí je nedůvodná.

K námitce, že žalovaný odkazuje na účetnictví žalobce, aniž by mu bylo předloženo, soud uvádí následující.

Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

V daném případě správní orgán I. stupně opatřil důkazy, a to konkrétně pokladní doklady jedné ze stran předmětných hotovostních transakcí, a to společnosti Betonstav Teplice a.s. Tyto důkazy pak správce daně a žalovaný hodnotili v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů promítnutou v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu. Na základě provedeného dokazování dospěli k odpovědnosti žalobce za správní delikt podle § 6 ZOPH. Tento zjištěný skutkový stav podrobený právní kvalifikaci je z obou správních rozhodnutí vydaných ve věci zřejmý. Významnou skutečností v dané věci je, že žalobce nikdy po celou dobu poměrně dlouho probíhajícího řízení nijak nezpochybnil či nenamítl, že tyto doklady neodpovídají dokladům založeným v jeho účetnictví. Odpovědnost za uvedený správní delikt nerozporuje ani v podané žalobě. Pokud se tedy žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dovolává toho, že rozhodné skutečnosti byly prokazatelně zjištěny z účetnictví žalobce (str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí), je nutno přisvědčit žalobci, že se jedná o nesprávnost, neboť žalovaný mohl toliko důvodně předpokládat, že předmětné pokladní doklady jsou v účetnictví žalobce založeny, neboť tam založeny být měly. Nicméně nemohl tak konstatovat s jistotou, neboť mu nebyly žalobcem tyto doklady předloženy. Na druhou stranu tato vada odůvodnění nemá vliv na srozumitelnost rozhodnutí, neboť je patrné, z čeho bylo vycházeno a k jakým závěrům žalovaný dospěl. Pokud tedy žalobce netvrdí, že by tato nesprávnost v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí měla nějaké další konsekvence do skutkových zjištění, nemůže soud konstatovat jinak, než se nejedná o tak podstatnou vadu žalobou napadeného rozhodnutí, která by způsobovala jeho nezákonnost.

Soud neshledal ani důvodnou vadu namítající nepřezkoumatelnost úvahy o výši pokuty za správní delikt, neboť ta je realizována v rámci správního uvážení a zákonodárce umožnil správnímu orgánu uložit za správní delikt podle § 6 ZOPH pokutu do 5 000 000,- Kč.

Správní uvážení je v první řadě vždy limitováno principy vyplývajícími z ústavního pořádku České republiky; z nich lze vyvodit, že i tam, kde vydání rozhodnutí závisí toliko na uvážení správního orgánu, je tento orgán omezen zákazem libovůle, příkazem rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně (různost rozhodování ve stejných či obdobných věcech může být právě projevem ústavně reprobované libovůle), tj. principem rovnosti, zákazem diskriminace, příkazem zachovávat lidskou důstojnost, jakož i povinností výslovně uvést, jaká kritéria v rámci své úvahy použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil, a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23.3.2005, č.j. 6 A 25/2002-42, www.nssoud.cz).

Správní soud pak ve shora uvedených intencích dle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. přezkoumává, zda správní uvážení nebylo správním orgánem zneužito nebo zda nebyly překročeny zákonem stanovené meze a zda je řádně odůvodněno.

Je zjevné, že rozhodnutími správního orgánu I. stupně i žalobou napadené rozhodnutí byla žalobci uložena pokuta v zákonných mezích.

Na str. 6 žalobou napadeného rozhodnutí je uvedena rekapitulace správní úvahy správního orgánu I. stupně ohledně výše pokuty, která spočívala ve zohlednění celkové výše nadlimitní hotovostní platby vzhledem k překročení zákonného limitu. Dále vzal správní orgán v úvahu skutečnost, že jednání žalobce porušilo zájem chráněný ZOPH, kterým je racionalizace a optimalizace peněžního hotovostního oběhu a zvýšení bezpečnosti zúčastněných subjektů, zamezení závažné hospodářské trestné činnosti, korupci, legalizaci výnosů z trestné činnosti a zamezení daňových úniků. Žalovaný pak zdůraznil, že je

povinností žalobce předcházet situacím, při kterých by docházelo k porušení zákona a žalovaný se ztotožnil i se závěrem o naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu. Žalovaný poukázal na to, že byla hodnocena závažnost správních deliktů spáchaných žalobcem, kterou, jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, snižuje pouze to, že předmětem podnikání žalobce není provádění peněžních operací. Naopak nebezpečnost jednání žalobce mimo jiné zvyšuje to, že nebyl důvod k provádění plateb v hotovosti a důvod plateb v hotovosti nebyl vysvětlen, což může vytvářet prostor pro daňové úniky. Navíc byla ohrožena bezpečnost poskytovatele i příjemce tím, že bylo manipulováno s velkým množstvím peněžních prostředků. Závažnost jednání byla zvýšena také tím, že se jednalo o opakované platby v hotovosti. Výše pokuty pak byla správním orgánem I. stupně určena ve výši 2% z částky provedených plateb. Jak vyplývá z rozhodnutí žalovaného, tento navíc ve prospěch žalobce zohlednil to, že k sankcionovaným správním deliktům došlo v jednom případě v roce 2004 a v dalších případech v roce 2005, to znamená v prvním a druhém roce po účinnosti ZOPH, kdy povinnost provádět platby ve výši nad 15 000 EUR bezhotovostně stále ještě nebyla zakotvena v právním vědomí, což vedlo ještě k dalšímu snížení uložené pokuty.

Soud konstatuje, že správní uvážení správních orgánů ohledně výše pokuty je dostatečně zdůvodněné a nenese známky libovůle při aplikaci správního uvážení. Je zřejmé, že správní orgány vzaly v úvahu polehčující i přitěžující okolnosti případu a stanovily pokutu na samé dolní hranici zákonné sazby. Soud neshledal v rámci kompetencí, které mu byly svěřeny, v konkrétních úvahách správních orgánů o stanovení výše pokuty žádných vad.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu vůbec nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 2. prosince 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová